ZAMAN 4 ŞUBAT 2006 CUMARTESİ SAYI: 165 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR ailem.zaman.com.tr

ailem

HASTALIK VE MUSİBETLER

SABIRLA GÜZELLEŞİR

- Kadınlar kokuyu nerede sürmeli?
- Nalıncı Baba: Padişahın işi ne?

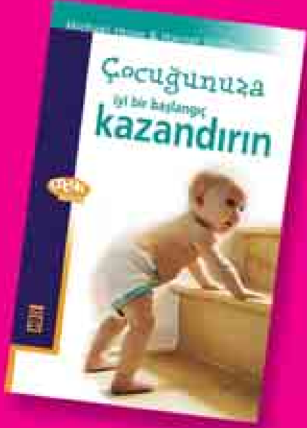

Uzman gözüyle çocuk ve ergen eğitimi kitapları...

çocuklarınıza doğru bir başlangıç kazandırmanız için

www.timas.com.tr

İÇİNDEKİLER

ZAMAN ailem

4 ŞUBAT 2006 CUMARTESİ SAYI: 165

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmtiyaz Sahibi	Ali Akbulut
Genel Yayın Müdürü	Ekrem Dumanlı
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özdemir
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Ali Budak
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak fotoğrafı	Kürşat Bayhan
Sorumlu Müdür ve Yayın Sahibi Temsilcisi	Ali Odabaşı
Reklam Koordinatörü	Yakup Şimşek
Yayın Türü	Yaygın Süreli

Zaman Gazetesi 34194 Yenibosna/İstanbul
Tel: 0212 454 1 454 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://ailem.zaman.com.tr
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@zaman.com.tr

Ne söylediğimiz değil, nasıl anlaşıldığımız önemli

Dükkanın kapısında onu karşılayan tezgâhtar kıza "Patronun burada mı?" diye sordu. Köşedeki camekanlı kapıyı aralayıp selam verdiğinde büyük masanın arkasında oturan adam gelenin kim olduğunun ancak farkına vardı.
- O Hafız abi, hoş geldin!
- Hoş bulduk, sevgili Arif.

Hafız abi, en son dört yıl önce gelmişti bu dükkana. O da açılış günüydü. Söz döndü dolaştı ve son iki aydır ortakların arasına giren anlaşmazlığa geldi. Hafız abi, Arif Bey'i uzun uzun dinledi. Arif Bey, "Bu ortaklık bitti. Ben onun kapris ve sözlerinden sonra bu işi daha fazla götüremem!" diyordu. Hafız abi, o akşam diğer ortak Sadık Bey'in evine misafir oldu ve onun da şikayetlerini dinledi. Gece evine geç gelmişti. Çocukları uyutmuş olan eşi karşılamıştı. Eşi, "Size bir yorgunluk kahvesi yapayım." diyerek kahveleri hazırladı ve eşinden kavga eden ortakları sordu.
- Aslında iki ortağın da şikayetleri aynı. İkisi de aynı şeyleri söylüyor. Ama gel gör ki, birbirlerinin söylediklerini hiç de doğru anlamıyorlar. Sözlerin neden yanlış anlaşılır hale geldiğini çözmeye çalışıyorum.
- Birbirlerine olan bakış açılarında bir sorun var demek ki!
- Bu insanlar dört yıldır anlaşmış, ortaklık kurmuş, bugüne kadar da iyi geçinmişler. Demek ki sorun son iki ayda yaşadıkları duygularda.
- İkisi de birbirini silip attığını söylüyor. Güzelim işyerini batıracaklar. İki aile de sıkıntı yaşayacak.
- Kırılmayı ve darılmayı kolaylaştıran en büyük sebep; birbirlerine söyledikleri sözlerin kötü yönde algılanması.
- Nasıl yani?
- Kavga ve anlaşmazlık nedeniyle zihinlerinde oluşan negatif his dünyası, kafalarında kurguladıkları olumsuz düşünceler her söylenileni kötüye yorarak kabul ediyor.

***

Arif ile Sadık beylerin ortaklığını devam ettirmek adına Hafız ağabeylerinin çabası sonuç verdi. İki ortağı ayrı ayrı dinleyen ve onlara kötü düşünceleri kafalarından silmelerini, söylenmemiş, yapılmamış hiçbir şeyi de sanki varmış gibi kabul etmemelerini tavsiye eden ağabeyleri, aralarındaki "güven" bağına asla zarar verilmemesini istedi. Bir de söylediklerine dikkat etmeleri gerektiğinin üzerinde çokça durdu. Her iki ortak da gereksiz yere söylenmemeye, sinirlenince içlerindeki kötü hisleri dışa vurmamak için kendi nefislerine özel bir eğitim vermeye söz verdi.

***

Ağızdan çıkan her kem söz bir kurşun gibi ağır yaralar açar. Hastayı kurtarmak ancak vuranın elinden olur. Yaraladığınız her kalbi ameliyat edip hayata döndürmek o kadar zordur ki! Her kırılan kalbin saçtığı parçalar size de zarar verir, elinizi, yüreğinizi kanatır. Ne söylediğiniz kadar, nasıl anlaşıldığınızı da hesaba katın.

***

Ailem'in okuruyla sıcak ve duygusal bir bağı var. Bu nedenle her evde, her işyerinde sıcak bir kabul görüyor derginiz. Belki yer yokluğundan yayınlayamıyoruz; ama bilin ki gelen yüzlerce mektupta ailemizin gücünü ve etkinliğini daha iyi anlıyoruz. İnternetteki portalımıza her gün konuk olan okurlarımız da duygu yüklü mesajlar bırakıyor. Ailem'e kucak açan, ellerinden hiç bırakmayan vefâkar okurumuza teşekkür borçluyuz. İyi haftalar...

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

BİR HADİS

كَرَمُ الْمَرْءِ دِينُهُ وَمُرُوءَتُهُ
عَقْلُهُ وَحَسَبُهُ خُلُقُهُ

Keremü'l mer'i dînuhû ve mürûetühû akluhû ve hasebühû hulkuhû

İnsanın izzeti inancını hayatına yansıtmasında, kişiliği aklını hep hayra kanalize etmesinde, şeref ve asaleti de ahlakını güzelleştirmesindedir. (Beyhakî, Sünen, 7/136, 10/195; Dârekutnî, 3/303)

Doğruluk nereye götürür?

İbn Mes'ud (ra) rivayet ediyor: Resulullah (sas) buyurdular ki: "Sıdk insanı birr'e (Allah'ı razı edecek iyiliğe) götürür, birr de cennete götürür. Kişi, doğru söyler ve doğruyu arar da sonunda Allah'ın indinde sıddık (doğru sözlü) diye kaydedilir. Yalan da kişiyi haddi aşmaya götürür. Haddi aşmak da ateşe götürür. Kişi yalan söyler ve yalanı araştırır da sonunda Allah'ın indinde yalancı diye kaydedilir." (Buhari, Edeb 69)

Reenkarnasyon nedir?

Reenkarnasyon, ölümden sonra ruhun, bir bedenden diğer bir bedene geçmesini kabul eden İslam dışı bir inanıştır. Arapça'da bu inanışa "tenasüh, tecessüm ve hulûl" denir. Türkçe'de "ruh göçü" olarak adlandırılmaktadır. Bu inanç, Hinduizmden doğmuştur. Tenasüh inancında manevi mükafat veya ceza, yapılan kötülük veya iyiliğin karşılığı olarak ruhun bir hayvan veya insan cesedine girerek alçalması veya yükselmesidir. Bedenler ruhların kalıpları gibidir, ruh güya kalıptan kalıba, bedenden bedene göç etmektedir. İslam bu inanışı temelden reddeder ve ortaya koyduğu imtihan prensibiyle her ruhun, bir bedenle bu dünya imtihanını verdiğini ifade eder. Reenkarnasyon inancı tevhidin düşmanıdır. Kur'an, inançsızların yeniden dünyaya gelebilmek için yalvaracaklarını; ama reddedileceklerini belirtir: "Nihayet onlardan birine ölüm gelip çattığında, "Rabb'im, der, lütfen beni geri gönder. Ta ki, boşa geçirdiğim dünyada iyi iş yapayım." Hayır! Onun söylediği bu söz laftan ibarettir. Onların gerisinde ise yeniden dirilecekleri güne kadar bir berzah vardır." (Mü'minûn, 99-100)

" Kalite keyif verir "

FLONAL®
Made ın Italy

ŞİMDİ TÜM Ç K B TAKIMLARI

"FLC"
çaydanlık

+

" Güral Porselen "
30 parça yemek takımı

+

"FLONAL"
cezve seti

3
HEDİYELİ

FLONAL'den birbirinden güzel, 91 parça, sandıklı, çeşit çeşit çatal kaşık bıçak takımları 3 hediyesi ile birlikte tüm seçkin mağazalarda ...

Genel Distribitör
Dünya Pazarlama Dağıtım ve Tic. A.Ş.
Tel : 0216 520 17 40 (1208) Faks : 0216 520 07 25

Dünya Pazarlama A.Ş. bir Samanyolu Pazarlama kuruluşudur.

www.stvpazarlama.com.tr

FOTOĞRAF: BAHAR MANDAN

Namazı nasıl kılmalıyız?

Allah Resulü (sas), "Nice namaz kılanlar vardır ki, nasipleri sadece yorgunluk ve zahmettir." buyurmaktadır. Namazın ifade ettiği mana, bilhassa onun iç ifadesi, insanın iç derinliğiyle yakından alakalıdır. Kur'an'da da namazın anlatıldığı her yerde, bu iç derinliğe dikkat çekilmektedir. Mesela Mü'minûn Sûresi'nde, felah bulan insanlar anlatılırken; "Namazlarında huşu duyan (Korku ile karışık sevgiden gelen edebli bir hâl) müminler kurtuluşa ermişlerdir." (Mü'minûn, 23/1-2) denilerek, namaz-huşû' münasebeti nazara verilmektedir. Evet huşû gerçek manasını ancak namazda bulur. Öyleyse insan namazda, namazdan başka bir şey görmemeli, duymamalı ve düşünmemelidir. Namazla insan, muhtaç olduğu ve elinin yetişemediği ihtiyaçların temini için, fiilî ve kavlî duaya geçmiş, Allah'ın yüceliği karşısında büyük bir kulluk şuuru içinde durmuş demektir. Evet o, mü'minin en mühim meselesidir. Efendimiz (sas), bu meseleyi izah ederken; "Namazı, veda namazı kılıyor gibi kılın." buyururlar. Veda namazı; "Şu kıldığım namaz, son namaz olabilir, bir kere daha belki namaz kılmaya muvaffak olamam.." düşüncesiyle kılınan namazdır. Namaz, kalbin gıdası, ruhun da miracıdır. Bütün sıkıntılara karşı o, ruhu dinlendirir ve kalbi kanatlandırır. Efendimiz (sas), dünyevî işlerinden sıkılınca, "Erihnâ ya Bilal! Bizi bir ferahlandırıver ey Bilal!" diyerek ondan ezan okumasını isterdi. Namaz tembel ve uyuşuk insanın yapabileceği bir şey değildir. O, daima hüşyar bir gönlün, uyanık kalp ve duyguların, Rabb'in karşısında eda edeceği bir vazifedir. Namazda -ara sıra olsa bile- devamlı dünyaya ait işlerin muhasebesini yapan bir insan için, sadece namazın yorgunluğu yanına kâr kalacaktır. Rabb'imiz, bizi bundan korusun. Kalbimizi, duygularımızı ona karşı daima hüşyâr ve huşû içinde kılsın! (Amin)

Yalanın sonu hüsrandır

Ebi'l-Cevzai (ra) rivayet ediyor: Hasan İbn Ali'ye (ra), "Resulullah (sas)'tan ne ezberledin?" diye sordum. Şu cevabı verdi: "Aleyhissalatu vesselam'dan "Sana şüphe veren şeyi terk et, emin olduğun şeye ulaşıncaya kadar git. Zira sıdk (doğruluk) kalbin tatmin olmasıdır, yalan şüphedir." (Tirmizi, Kıyamet 61)

Rabb'imiz cömerttir

Ebu Hureyre (ra) rivayet ediyor: "Resulullah (sas) bir hadis-i kudside, Allahü Teala Hazretleri'nin şöyle söylediğini haber verdi: 'Sen infak et (insanlara yardımda bulun), ben de sana infak edeyim.' Efendimiz devamla dedi ki: 'Allah'ın eli (yedullah) doludur. Gece ve gündüz (boyu yapılan) arkası kesilmez infaklar onu azaltmaz. Arz ve semavatın yaratılışından beri Allah'ın infak ettiklerini düşünün! Bunlar, O'nun elindekinden hiçbir şey eksiltmemiştir." (Buhari, Tevhid 22, 35)

Namazda neyi düşündü?

Ukbe İbnu'l-Haris (ra) rivayet ediyor: "Resulullah (sas) bize ikindi namazı kıldırmış idi. (Selam verince) acele ile cemaati yarıp evine girdi. Halk onun bu telaşından hayrete düşmüştü. Ancak geri dönmesi gecikmedi. Gelince, (halkın merakını yüzlerinden anlayan Hz. Peygamber şu açıklamayı yaptı): "Yanımda kalan bir kısım altın vardı (namazda) onu hatırladım. Beni alıkoyacağından korktum ve hemen gidip dağıttım." (Buhari, Ezan 155, Amel fi's-Salat 18)

FOTOĞRAF: AP

Bir gün fakir kalmayacak

"Resulullah (sas) buyurdular ki: Sadaka verin. Kişinin eline parayı alıp sadaka olarak vermek üzere çıktığı ve fakat kendisine bağışta bulunulan kimsenin 'Bunu dün getirmiş olsaydın kabul ederdim, ama şu anda ona ihtiyacım yok.' diye cevap vereceği ve böylece sadakasını kabul edecek bir kimseyi bulamadan sadakası elinde olduğu halde geri döneceği zaman yakındır." (Buhari, Fiten 24)

Nalıncı Baba, nalınlar yapıp, satıyor, evini geçindirmeye çalışıyordu. Ancak "kötü kadınları" evine alması, içki satın alması da dikkat çekiyordu.

Nalıncı Baba: Padişahın işi ne!

Murat Han (III. Murat) o gün bir hoştur. Telaşeli görünür. Sanki bir şeyler söylemek ister, sonra vazgeçer. Neşeli deseniz değil, üzüntülü deseniz hiç değil. Veziriazam Siyavuş Paşa sorar:
- Hayrola efendim, canınızı sıkan bir şey mi var?
- Akşam garip bir rüya gördüm.
- Hayırdır inşallah.
- Hayır mı, şer mi öğreneceğiz.
- Nasıl yani?
- Hazırlan dışarı çıkıyoruz.
Ve iki molla kılığında çıkarlar yola. Görünen o ki padişah hâlâ gördüğü rüyanın tesirindedir ve gideceği yeri iyi bilir. Seri ve kararlı adımlarla Beyazıd'a çıkar, döner Vefa'ya. Zeyrek'ten aşağılara sallanır. Unkapanı civarlarında soluklanır. Etrafına daha bir dikkatli bakınır. İşte tam o sıra, orta yerde yatan bir ceset gözlerine batar. Sorarlar 'Kimdir bu?' Ahali 'Aman hocam hiç bulaşma.' derler, 'Ayyaşın, meyhur'un biri işte!'
- Nereden biliyorsunuz?
- Müsaade et de bilelim yani. Kırk yıllık komşumuz.

Komşular öfkelidir

Bir başkası tafsilata girer. 'Biliyor musunuz?' der, 'Aslında iyi sanatkârdır. Azaplar Çarşısı'nda çalışır, nalının hasını yapar. Ancak kazandıklarını içkiye, fuhşa harcar. Hem şişe şişe şarap taşır evine, hem nerede namlı mimli kadın varsa takar peşine.' Hele yaşlının biri çok öfkelidir:

'İsterseniz komşulara sorun.' der, 'Sorun bakalım, onu bir kere olsun cemaatte gören olmuş mu?'

Hasılı mahalleli döner ardını gider. Bizim tebdil-i kıyafet mollalar kalırlar mı ortada. Tam vezir de toparlanıyordur ki padişah önünü keser.
- Nereye?
- Bilmem. Bu adamdan uzak durmayı yeğlersiniz sanırım.
- Millet bu, çeker gider. Kimseye bir şey diyemem. Ama biz gidemeyiz. Öyle veya böyle tebaamızdır. Defnini tamamlasak gerek.

- İyi ya, saraydan birkaç hoca yollar, kurtuluruz vebalden.
- Olmaz. Rüyadaki hikmeti çözemedik daha.
- Peki ne yapmamı emir buyurursunuz?
- Mollalığa devam. Naaşı kaldırmalıyız en azından.
- Aman efendim. Nasıl kaldırırız?
- Basbayağı kaldırırız işte.
- Yapmayın etmeyin sultanım, bunun yıkanması paklanması var. Tekfini, telkini...
- Merak etme ben beceririm. Ama önce bir gasılhane bulmalıyız.
- Şurada bir mahalle mescidi var ama...
- Olmaz. Vefat eden sen olaydın nereden kalkmak isterdin?
- Ne bileyim Ayasofya'dan, Süleymaniye'den. En azından Fatih Camii'nden.
- Ayasofya ile Süleymaniye'de devlet erkanı çoktur. Tanınmak istemem. Ama Fatih Camii'ni iyi dedin. Haydi yüklenelim.

Ve gelirler camiye. Siyavuş Paşa sağa sola koşturur kefen, tabut bulur. Padişah bakır kazanları vurur ocağa. Usulü erkanınca bir güzel yıkarlar ki naaş ayan beyan güzelleşir sanki. Bir nurdur aydınlanır alnında. Yüzü şakilere benzemez. Hem mânâlı bir tebessüm okunur dudaklarında.

Padişahın kanı ısınmıştır bu adama, vezirin ona keza. Meçhul nalıncıyı kefenler, tabutlar, musalla taşına yatırırlar. Ama namaz vaktine hayli vardır daha. Bir ara vezir sıkıntılı sıkıntılı yaklaşır 'Sultanım' der, 'Yanlış yapıyoruz galiba'.

Sultan 3. Murat, halkın içinde tebdil-i kıyafet dolaşırdı.

- Nasıl yani?
- Heyecana kapıldık, cenazeyi sorup araştırmadan getirdik buraya, Kimbilir hanımı vardı belki, belki de yetimleri?
- Doğru. Öyle ya. Neyse, sen başını bekle, ben mahalleyi dolanıp geleyim.

Vezir cüzüne, tesbihine döner, padişah garip maceranın başladığı noktaya koşar. Nitekim sorar soruşturur, nalıncının evini bulur. Kapıyı yaşlı bir kadın açar. Hadiseyi metanetle dinler, sanki bu vefatı bekler gibidir. 'Hakkını helal et evladım.' der, 'Belli ki çok yorulmuşsun.' Sonra eşiğe çöker, ellerini yumruk yapar, şakaklarına dayar.

Ağlar mı? Hayır. Ama gözleri kısılır, belki hatıralara dalar. Neden sonra silkinip çıkar hayal dünyasından. 'Biliyor musun oğlum?' diye dertli dertli söylenir, 'Bizim efendi bir âlemdi vesselâm. Akşamlara kadar nalın yapar, ama birinin elinde şarap şişesi görmesin, elindekini avucundakini verir satın alırdı. Sonra getirip dökerdi helaya.'
- Niye?
- Ümmet-i Muhammed içmesin, diye.
- Hayret.

FOTOĞRAF: MUSTAFA AYDIN

Nalıncı Muhammed Mimi Dede Unkapanı'nda mütevazı bir türbede yatıyor.

Sizin zamanınızı satın almadım mı?

Sonra malum kadınların ücretini öder eve getirirdi. 'Ben sizin zamanınızı satın aldım mı, aldım.' derdi. 'Öyleyse şimdi dinleseniz gerek...' O çeker gider, ben menkıbeler anlatırdım onlara. Mızraklı İlmihal, Hüccet-ül İslâm okurdum.

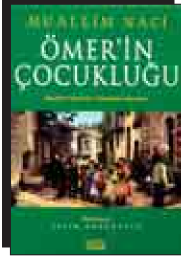
- Bak sen! Millet ne sanıyor halbuki.
- Milletin ne sandığı umurunda değildi. Hoş, o hep uzak mescidlere giderdi. 'Öyle bir imamın arkasında durmalı ki...' derdi, 'Tekbir alırken Kâbe'yi görmeli.'
- Öyle imam kaç tane kaldı şimdi.
- İşte bu yüzden Nişanca'ya, Sofular'a uzanırdı ya. Hatta bir gün 'Bakasın Efendi!' dedim,

'Sen böyle böyle yapıyorsun; ama komşular kötü belleyecek. İnan cenazen kalacak ortada'.

- Doğru öyle ya?
- 'Kimseye zahmetim olmasın!' deyip mezarını kazdı bahçeye. Ama ben üsteledim. 'İş mezarla bitiyor mu?' dedim. 'Seni kim yıkasın, kim kaldırsın?'
- Peki o ne dedi?
- Önce uzun uzun güldü, sonra 'Allah büyüktür hatun.' dedi, 'Hem padişahın işi ne?'

Türbesi Unkapanı'nda

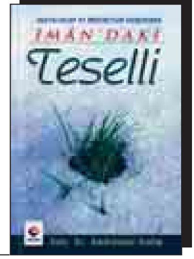
Nalıncı Baba'nın asıl adı, Muhammed Mimi Efendi'dir. Bergamalıdır. 1592'de vefat etti. Cenaze hizmetlerini bizzat padişah gördü ve onu evine defnetti. Kabri üzerine bir kubbe, önüne bir çeşme koydurdu. Bir tekke ile adını yaşattı. Türbesi Unkapanı'nda, eski Cibali Tütün Fabrikası'nın arkasında, Haraçzade Camii karşısındadır. Sultan Murad da 3 sene sonra rahmet-i Rahman'a kavuştu. Ruhlarına el-fatiha.

Ömer'in Çocukluğu
Muallim Naci
Zafer Yayınları
Tel: 0(212) 512 80 80

Çocuk gözüyle bir devir

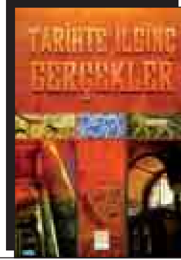
Ömer'in Çocukluğu, Tanzimat edebiyatının en önemli isimlerinden biri olan Muallim Naci'nin (1850-1893), sekiz yaşına kadar yaşadığı günleri anlatan bir hatıra kitabıdır. Naci, çocukluk günlerini anlatırken, içinde yaşadığı toplumun inançları, gelenekleri, hassasiyetleri konusunda pek çok bilgiyi de okuruna aktarır.

İmandaki Teselli
Doç. Dr. Abdülaziz Hatip
Rağbet Yayınları
Tel: 0(212) 528 85 19

İman sıkıntıları teskin eder

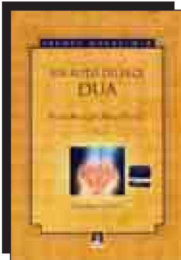
Kitapta, hastalık ve musibetlerin hikmetlerine yer veriliyor. Hz. Peygamber'in (sas) dilinden mü'min ve musibet ilişkisi etraflıca ele alınıyor. Dünyanın faniliği, dolayısıyla bütünüyle gönül bağlamanın yanlışlığı anlatılıyor. Engin bir teselli kaynağı olan ahirete iman etraflıca anlatılıp, tevekkülün incelikleri açıklanıyor.

Tarihte İlginç Gerçekler
Remzi Çavuş
Yitik Hazine Yayınları
Tel: 0(216) 318 42 88

Tarihin esrarengiz olayları

Yüzlerce kitap ve bu kitaplardan uzun uğraşlar sonucunda edinilen bilgilerin derlenmesi ile oluşan kitapta dünya tarihinin onlarca örnek olayını bulabilirsiniz. Eser Mısır tarihinden başlayıp yakın tarihimize kadar uzanan çok geniş bir zaman diliminde insanlığın kat ettiği yol haritasını gösteriyor.

Bir Kudsi Dilekçe: Dua
Selman Ünlü
Rehber Yayınları
Tel: 0(216) 318 42 88

Dua hayatın her ânında

Günümüzde, sadece beş vakit namazın veya belli bir kısım ibadetlerin sonuna sıkıştırılarak küçültülen dua, gerçekte hayatın ve hayat ötesinin en büyük anahtarıdır. Hayatı duasız düşünmek mümkün değildir. Dua, Allah'ın rızasının şifresi ve cennet yurdunun da anahtarıdır.

Ye, Oyna ve Sağlıklı Ol
Dr. Allan Walker,
Courtney Humphries
Optimist Yayınları
Tel: 0(216) 481 29 17-18

Çocuklar için beslenme kılavuzu

Büyümesi, gelişip güçlenmesi için çocuğumuzu iyi beslemek gerektiğini biliriz. Peki "iyi beslemek" ne demektir? Kitapta, çocuğun iyi beslenmesine ve fiziksel olarak daha hareketli olmasına gerçekten katkıda bulunacak bir beslenme ve egzersiz için pratik bir eylem planı sunuluyor.

İnsanın doğumu ile başlayan, ailesinin ve muhitinin tesiriyle şekillenen bir lisanı vardır. Eski tâbirle lisan-ı mader zat, yeni tâbirle anadili olan bu lisan, gündelik konuşmalar için kullanılmaktadır. Bu lisandan başka insan şahsiyetinin tekâmülüne, ahlâkî ve ulvî ufkunun mâhiyetine işaret eden, bir de lisan-ı edebîsi yani edebiyatı vardır. Buna binâen lisan, cemiyetin ilmini, kültürünü, edebini velhâsıl maddî ve mânevî sahip olduğu tüm değerlerini yansıtabileceği yegâne unsurdur.

"BENDENİZ"

Köleniz, mensubunuz denilmesinin hikmeti nedir?

FOTOĞRAF: REUTERS

■ FATİH ÇITLAK

Söz kaybolup gitmez. Hele derunun-da güzellikleri sırlayan, nazargâh-ı hak olan gönülden neşet etmiş, mânâ saltanatına sahip sözler hiçbir zaman kaybolmaz. Ölmeyen tohum gibi üzerinden asırlar geçse de feyze nâil olmuş verimli bir kalp toprağına, Cenâb-ı Hak bu sözü indirir ve o bereketli toprakta bütün güzelliği ile tekrar yeşeriverir. Bu hâliyle sanki Arş-ı Rahman'da, hususi İlâhi mahfazada o güzel söz, kendisini barındıracak bir kalp ile buluşturulur ve başka zemin ve zamanda mânâsını kabullenebilecek muhataplarına sahnelenir. Bu buluşma bazen kalp sahibi hürmetine, bazen de şevki ve iştiyâkı olan tâlipler hürmetine tekrar vücut bulur, tecelli eder.

Ehl-i hâl olarak vasıflandırılan, Cenâb-ı Hakk'ın beşere ihsan ettiği dereceleri adım adım seyrü sülûkla kat eden hatta o makamlarda karar kılan, mânâ âleminin mümtaz şahsiyetleri, her sözlerinde, her fiillerinde yaşadıkları ahvâlin nişânesini bir şekilde gösterirler. Sözler, o hâle erişin nişânesi olduğu gibi bazen de o hâle ermeye vesile olabilir. Böylesi ifadelerden birisi de 'bendeniz'dir.

'Bendeniz', Farsça kelime ile Türkçe 3. çokluk şahıs ekinin bir araya gelmesiyle oluşan bir cümledir. "Bende" kelimesi Farsça "bend: bağ-zincir" mânâsına gelir. Bu kelime, Farsçadaki hâl kökü tâbir edilen kalıba sokularak edilgen şeklini alıp "bende" yani "bağlanmış", "mensup" hatta "köle" anlamına gelmiştir. Bu kelimeye Türkçe 3. çoğul şahıs eki, yardımcı sesle (-niz) ilâve edilmiş "bendeniz" yani "köleniz", "mensubunuz" mânâsını almıştır.

Eskiden kullanımı çok yaygın olan bu hitap şekli günümüzde iyice azalmıştır. Bunda biraz da kelimenin yüzeysel mânâsına bakılarak "köleniz, mensubunuz" ifadesinin insana ve insan değerine yaraşır bir üslûp olmadığı şeklinde algılanmasının tesiri olmuştur. Esasında bu tamamen yüzeysel bilgiye sahip kişilerin yanlış yorumundan kaynaklanır. Aksine 'bendeniz', ifadeyi kullanan kişiyi ulvîleştiren ve hatta ulvî âlemle irtibatını gösteren, yücelten ve hakiki hürriyeti işaret eden bir hitap şeklidir. 'Nasıl oluyor da karşınızdaki şahsa hem "köleniz" diyerek kendinizi takdim ediyorsunuz hem de bahsettiğiniz mefhumları bu sözle bağdaştırıyorsunuz?' sorusunun cevabı hem çok basit hem de pek latiftir. Zîra köleliğimizi beyan ettiğimiz, karşımızdaki şahıs değildir. Bu hitap o şahsın nezdinde Cenâb-ı Hakk'a kulluk ilânından ibarettir.

'Bendeniz' denildiğinde 'estağfirullah' ile karşılık vermek âdet olmuş. Mâdemki hitap bize değil, Cenâb-ı Hakk'adır, istiğfarda bulunmanın mânâsı ne? Gündelik hayatta biz bunu teşekkür edildiğinde de yaparız. Nasıl ki, teşekkür ederim deyince, "Sizin ettiğiniz şükre ancak Cenâb-ı Hak lâyıktır. Biz sadece vesileyiz, aracıyız." demek için liyâkatimiz olmayışı sebebi ile Cenâb-ı Hakk'a sığınır, istiğfar ederiz. 'Bendeniz' sözüne karşılık sarf edilen 'estağfirullah' da bu nevidendir. Yani, "Siz bizim zahirimize bakarak hazreti insan olduğumuzu hüsnüzan ettiniz. Oysa biz böylesi bir emaneti yakışır şekilde size arz edemedik, sunamadık... Estağfirullah." demek isteriz. 'Bendeniz', insana ancak insan olanın sarf edebileceği biz sözdür. İnsan, hazreti insanı bilebildiği nispette bu bağlamda kendi zâtının farkına varabildiği kudretçe insan olabilir. İnsan hakkında Cenâb-ı Pir Mevlânâ Celâleddin-i Rûmi, "Sana 'hazreti insan'dan bahsetmeye kalksam ve izni İlâhî ile kıyamete kadar konuşabilsem yine de bahsi bitiremem.

Yine söylenmedik lisana sığmaz çok şey kalır, eksik kalır." diyor. Dolayısı ile bu konu bizlerin boyunu epeyce aşar. Oradan buradan toplama malûmatla da bu mevzû hiç konuşulamaz. Zîra bu hususta ilim tek başına kâfi değildir. Ayrıca irfanın da devreye girmesi lâzımdır. İrfan ise hazreti insan haricinde sâir mahlûkatta (yaratılmışlarda) bulunmayan İlâhî cevherdir. Hak Teâlâ, insanın yaradılışını Kur'an-ı Kerim'de safha safha beyan eder. İnsanın kalıbını, mânâsını, sırrını detaylandırır. Sûreta (şekil olarak) tesviye edildikten sonra meleklerin dahi sırrına ârif olamadığı, "kendi ruhumdan ruh üfürdüm" fermanı ile ebediyete taşır. Âciz kalınan nokta da burasıdır zaten. Yoksa insanın kalıbında bulunan zâhir cevherler (başta toprak olmak üzere su, hava ve ateş) insanı tarif etmeye yetmez. İnsan azizliğini ve mükemmelliğini Cenâb-ı Hakk'ın bahşettiği emanetten alır. Çünkü kalıbındaki tabiatın tesiri ile fitneye, fesada, kan dökücülüğe, kavgaya, şehvete hatta şirke meyletme hâlinin yanında Allahü Teâlâ'nın ona verdiği sır sayesinde meleklerin bile secde ile emrolunduğu zât payesine mazhar olur.

Meleklerin dahi sırrına vakıf olamadıkları; fakat sırrına ve zatına müştak oldukları insanı ancak yine insan olabilen idrak ediyor. Her sûreti insan olan kişi, hazreti insan namzedidir. İşte bu âlemde insanın, insanla karşılaşması ve söyleşmesi, bütün bu ruhlar âlemindeki güzellikleri ve hâdisatı hatırlatmalıdır. 'Bendeniz', bu âşinalığın, bu hatırlayışın sözle ifade edebilme şeklidir.

"Bendeniz" ifadesinin pek çok bereketleri de vardır. Bir düşünelim; birbirinde Hakk'ın tezâhür ettiğini düşünen insanlar nasıl birbirini aldatabilir, incitebilir ve karşısındakini hakir görebilir? Saygısızlık ve sevgisizlik ile karşısındakini nasıl tahkir ve taciz edebilir? 'Bendeniz' mefhumunu idrak eden bir şahıs, kötülüğü düşünebilir mi? Hilkatte beraber, hakikatte birader olduğunu düşünürse hemcinsine karşı nasıl bîgâne kalabilir? Ne kadar güzeldir! İnsanı kendine mirat -ayna- edinebilmek ve kendisini, insana ayna olmak için gayret sarf edebilmek!

FOTOĞRAF: REUTERS

Böyle olursa ne olur?

"Bendeniz" kültürü yerleşirse ben-sen çekişmesi kalkar. İkilik biter. Müteaddit vücutlarda bir ruh olarak yaşanır. Kendi içinde ve yaşadığı cemiyette sulhû, sükûnu, muhabbeti doya doya yaşar. İnsan dünyada iken cennet saadetine nâil olur. İşte o zaman sadece güzel sözler vücut bulmaz. Ulvî ruhların ve güzelliklerin de tezâhür etmesiyle gerçek tekâmül ve terakki yaşanır.

■ SALİH OKUR

▶ Hz. Enes bin Malik'in; "Resulullah (sas) söven, lanet eden, kötü söz söyleyen biri değildi. Birimize kızdığında 'Alnın topraklansın' derdi." dediğini...

▶ Enes bin Malik'in annesi Ümmü Süleym bir çocuk doğurunca, Resul-i Ekrem'in (sas), çocuğu istettiğini. Enes'in kollarında gelen çocuğu kucağına alarak Acve (iyi cins Medine hurması) hurmasını ağzında ezerek yumuşatıp bebeğin ağzına koyduğunu. Çocuğun onu yavaş yavaş emmesi üzerine, gülümseyerek "Medinelidir, hurmayı sever." diyerek latife yaptığını ve dua ederek annesine gönderdiğini...

▶ Hz. Ebu Zerr'in (ra); "Resulullah vefat edene kadar bizi o kadar güzel eğitmişti ki, gökte kanat çırpan bir kuşun hareketleri bile bize bir bilgiyi hatırlatırdı." dediğini...

▶ Uhud Savaşı'nda Efendimiz'in (sas) bindiği atın isminin Sekb (akan su) olduğunu...

▶ Uhud Savaşı'nda Hz. Talha'nın (ra), Habibullah'ı (sas) korumaya çalışırken bir ara kan kaybından dolayı bayıldığını...

▶ Hz. Peygamber'in (sas) Uhud'da yaraları ve yorgunluğu sebebiyle, tepeyi tırmanamayınca, ağır yaralarına rağmen Hz. Talha'nın, Efendimiz'i (sas) sırtına alarak gerekli yüksekliğe çıkardığını...

▶ Server-i Ekrem (sas) ve ashabının, Uhud Savaşı sonrası çekildikleri tepede öğle namazını yorgunluk ve bitkinlikten ancak oturarak kıldıklarını ve sonra bir gözcü dikerek derin ve sakin bir uykuya daldıklarını...

▶ Uhud'dan dönüşte Resul-i Ekrem (sas)'in akşam namazını kıldıktan sonra istirahat buyurduğunu ve aşırı yorgunluktan dolayı daldığı derin uykudan uyanamadığından yatsı namazını evinde eda ettiğini...

Resulullah hakkında bunları biliyor muyuz?

FOTOĞRAF: AP

DOÇ. DR. ABDÜLAZİZ HATİP

HASTALIK VE MUSİBETLER SABIRLA GÜZELLEŞİR

MUSİBET VE RAHMET

Hiç düşündük mü, acaba başımıza gelen sıkıntı ve musibetlerin hikmetleri nelerdir? Bu "davetsiz misafirlerimizi" nasıl karşılamalıyız? Her nimet, aslında bizim için bir imtihandır. Şükürle kurtuluşumuza vesile olabileceği gibi, şükürsüzlükle felaketimize de sebep olabilir. Bu bizim "nimet" ve "külfet"ten güzelce istifademize bağlıdır. Bazen nimet sandığımız hususların, aslında tersi bizim için nimettir. Allah bazen en büyük nimetleri en büyük musibetler içinde saklar. O bela ve musibetleri nimete ulaşmak için köprü yapar. Genellikle nimete nimetle kavuşulmaz. Rahata rahatla erişilmez.

Sıkıntı ve musibet günahları temizler

İnsan, bu dünyada misafir bir memurdur. Önemli bir görev için buradadır. Sermayesi olan ömür dakikalarıyla ebedî mutluluğu kazanacaktır. Yaptığımız her iyilik bize puan kazandırdığı gibi, gerektiğinde dişimizi sıkarak sabrettiğimiz her sıkıntı da bize derece kazandırır. Peygamberimiz, mü'minin ayağına batan bir dikene varıncaya kadar başına gelen her güçlük ve üzüntünün onun günahlarını temizlemeye vesile olduğunu müjdeler. Sadece şahsına değil, malına ve çoluk çocuğuna gelen bir belanın da Allah'ın huzuruna tertemiz çıkmasına vesile olabileceğini ifade eder. Kulun günahları olup da, sildirecek yeterli sevabı yoksa, üzüntü ve hastalık bu fonksiyonu görür ve onu ahiretin acı ve sıkıntılarından kurtarır. Dünyada geçici bir süre için sıkıntı çekmek, oradaki ebedi sıkıntıdan kurtarabilir. Alimlerimiz, "Eğer dünya musibetleri olmasaydı, ahirete müflis olarak giderdik!" derken bu gerçeğe işaret etmişler. Allah'ı kullara şikayet etmemek, yakınıp sızlanmamak şartıyla geçici hastalık dakikaları bire bin ahiret sevabı kazandırır. Bir dakika hastalık bazen bir gün ibadet hükmüne geçer. Ahirette çok tatlı meyveler verirler.

FOTOĞRAF: FATİH UĞUR

Musibetler, kişiyi inançsızlıktan korur

Asıl büyük hastalık inançsızlık, ibadetsizlik musibetidir. Bizi ikaz edip bu gibi dehşetli hastalıklardan kurtarmaya vesile olan maddî dertlerimiz, aslında dert değil dermandır. Allah'ı tanıyan ve ona kulluk edenin dünyası aydınlık ve mutlulukla doludur. Kişi imanın kuvvetine göre bunu hisseder. İmanın verdiği manevi sevinç ve şifa yanında küçük maddi hastalıklar hiç kalır. Dünyanın acıları ahirette nimet olarak kendini gösterecek. Dünyanın tatlı gördüğümüz günahlı birçok sahnesi ise, orada acı birer tablo halinde karşımıza çıkacak. Dünya hizmet ve çalışma yurdudur. Ücret ve mükâfat yeri değildir. Kişinin başına bir sıkıntı geldiğinde soğukkanlılığını kaybetmez, isyan etmez ve Allah'a hamd ederse, alacağı diğer sevapların yanı sıra kendisi için cennette bir köşk inşa edilir. En büyük musibet olan ölüm bile, mü'min için bir rahatlık vesilesidir.

Musibetler, birer sabır sınavıdır

Kişinin değeri göstereceği sabır ölçüsüne bağlıdır. Sabır, imanımızın göstergesidir. Altın ile bakır, elmas ile cam sıkıntı ateşiyle sınama sonucu belli olur. Peygamberimiz, "Şüphesiz, büyük mükâfat büyük belalardadır. Allah bir topluluğu severse onları sıkıntılarla imtihan eder. Rıza gösteren rıza bulur. Hoşnutsuzluk gösteren de hoşnutsuzluk bulur". Bu gibi durumlarda sabır ve sebat gösteren, "sabırlılar defteri"ne kaydedilir. "Mü'minin durumu hayret vericidir. Her hali hayırdır. Bu ondan başkası için söz konusu değildir. Kendisine bir nimet gelse şükreder, mükâfat alır. Bir hastalık gelse sabreder, yine mükâfat alır. Kısacası, Allah'ın mü'min için her hükmü hayırdır".

Hastalık ve musibet Allah'a yaklaştırır

Ölüm gerçeğini, dünyanın faniliğini hatırlatıp asıl vatanını düşünmeye sevk eder. Gönlü Rabb'e bağlar. Yapılan işte daha samimi olunmasını sağlar. Büyük bir ibadet olan dua kapısını açar. "Biz insana nimet verdiğimizde o yüz çevirir, başını alır uzaklaşır. Fakat kendisine sıkıntı dokununca bir de bakarsın uzun uzun yalvarır durur!' (Fussilet, 51) ayeti bu gerçeğe işaret eder. Böyle durumlarda gerçek mü'min, sadece Allah'tan yardım diler, O'na yalvarır.

Şifa için derman aramakla beraber, falcıya, medyuma, üfürükçüye gitmez, mezardan, türbeden medet ummaz. Malını ve servetini, hatta çoluk çocuğunu kaybeden, dil ve kalbi hariç bütün bedenini hastalık kaplayan, buna rağmen halini kimseye şikayet etmeyen, sonunda da şu samimi sözleriyle O'na seslenen Hz. Eyyûb gibi davranır: "Rabb'im, zarar bana dokundu, Sen merhametlilerin en merhametlisisin" (Enbiya, 83). Allah da, vazifesini bitirmiş hastalığını kaldırır ve onu över: "Biz onu sabredici bulduk. Ne iyi kuldu o! Gerçekten Allah'a yönelirdi." (Sad, 44).

FOTOĞRAF: AP

Gönülde kulluk bilincini uyandırır

Hastalık ve musibetler, ruh dünyamızda çeşit çeşit kulluk çiçekleri açtırır. Nice hastalık ve musibet vardır ki kul için bir şok görevi yapar. Fıtratının rayına oturmasını sağlar. Hayatına istikamet kazandırır. Tövbe ile kulluk görevine döndürür. Böyleleri için hastalık bir sıhhat, sağlık ise bir hastalıktır. Nice sağlığı yerinde, güçlü kuvvetli, tuzu kuru insan vardır ki, bu dünyayı tatlı görüp, ahireti unutup gaflete gömülmüş asıl büyük hastalığa tutulmuşlardır. Hastalık sayesinde dünyanın faniliğini anlamış, asıl yurdunun özlemi içine girmiş, dinî görevlerini merak edip araştırmaya koyulmuş görünüşte acıdığımız, aslında gıpta edilesi bahtiyar insanlar vardır. Böyleleri için hastalık bir nimet ve rahmettir.

MUSİBET VE RAHMET

İnsana gerçek tevekkülü kazandırır

Çaresizlik halinde kalbin sadece Allah'a çevrilmesi ve kurtuluşun yalnızca ondan beklenmesidir. Bu beklenti başlı başına büyük ve halis bir ibadettir. Ağır hasta ve musibetzedelerde bu engin tevekkül hali açıkça görülür. Beden dilleriyle adeta şu mesajı verirler: "Ya Rabbi, senden başka sığınılacak kapı kalmadı. Son çare Sensin. Ümit Sendendir.". Bu samimi iltica, makbul bir dua hükmüne geçer. Öyle zaman olur ki, doktorlar hastadan ümit kesildiğini belirtir o da inancının verdiği moral ve ilhamla samimi olarak Rabb'ine yalvarır. Derken bir anda olmazlar oluverir. Bu güzel duygu büyük bir kerameti gerçekleştirir. Doktorlar bile olanları hayret ve ibretle seyrederler.

Kötü duygu ve düşünceleri giderir

Hastalık ve musibetler insanın kibir, gurur kendini beğenmişlik gibi kötü duygularını giderir. Mütevazı, merhametli ve sevimli kılar. Ömür boyu işleri yolunda gitse, burnu bile kanamasa, aslını ve akıbetini unutup yoldan çıkabilir. Hastalık ve musibetlerin verdiği dersle, taştan ve demirden olmadığını, her an dağılmak üzere et ve kemikten ibaret, bin bir türlü ihtiyaç ve noksanlık içinde yuvarlanan aciz bir varlık olduğunu anlar. Kendi başına en ufak bir bakteri ile baş edemediğini, faydasının, zararının, hayatının ölümünün kendi elinde olmadığını kavrar.

Hastalık iyi bir kul olmanın işaretidir

"Yüksek dağların başı dumanlı olur." "Allah dağına göre kar verir." sözleri büyük bir gerçeğe işaret ederler. "Allah birinin hayrını dilediğinde ona musibet verir." hadis-i şerifi de aynı gerçeği dile getirir. Ömür boyu, sıkıntı, hastalık ve musibet görmeyen, burnu bile kanamayan bir insan çoğu zaman olgunlaşmamış, tecrübesiz ve ham insandır. Bu hamlık onun hem dinî hem de dünyevî davranışlarına yansır.

Yapamadığımız iyiliklerimiz aynen yazılır

İnsan genişlikte Allah'ı hatırlamalı ki, Allah da darlık ve sıkıntıda onu gözetsin. İşte hastalık ve musibetin günahları silip temizleme fonksiyonu yanında, bir de engellemesi sonucu yapamadığımız ibadetlerimizin yazılmaya devam etmesine vesiledir. Bir insan, daha önce devam ettiği bir ibadet ve hayırlı işi, hastalık ve musibet yüzünden sürdüremiyorsa bile, sevap ve mükafatı aynen yazılmaya devam eder. Hatta bunama, aklını yitirme gibi aylarca, hatta ömür boyu süren engeller de böyledir. Bir hadis-i şerif, bu gerçeği belirtmiş ve böyle bir durumda Allah'ın, yazıcı meleklere, kendisinin engellediği bu süre içinde daha önce gece veya gündüz yaptığı bütün iyilikleri yazmalarını emrettiğini bildirmiştir.

Sağlığın kıymetini bilmeyi öğretir

Her şey zıddı ile bilinir. Gece olmazsa gündüz, soğuk olmazsa sıcak, kötü olmazsa iyi, açlık olmazsa tokluk, susuzluk olmazsa suyun değeri bilinmez. Hastalık da olmazsa sağlığın ne büyük nimet olduğu anlaşılmaz. "Sağlık sağlam insanların başında öyle bir taçtır ki, onu sadece bundan mahrum olanlar görür" sözü ünlüdür.

Kanuni'nin "Halk içinde muteber bir nesne yok devlet gibi / Olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi" beyti de, dünyada hiçbir servet ve devletin sağlık kadar değerli olmadığını belirtir. Ömür boyu sağlık ve refah içinde yaşayanlar, sahip oldukları nimetin değerini bilemezler. Tıpkı, deryada yüzüp de denizin farkında olamayan balıklar, her ân doya doya havayı teneffüs edip de etrafındaki atmosferi göremeyen insanlar gibi. Bilindiği üzere hangi yerimiz ağrısa vücudumuzun en önemli organının o olduğunu zannederiz. Diş, göz, kulak vs. ağrısı çekenler, ömür boyu sağlık ve afiyet içerisinde istifade ettiğimiz bu cihazlarımızın ne büyük nimet olduğunu daha iyi anlarlar. İşte hastalık ve musibetlerin bir hikmeti de şükrünü gereği gibi yerine getiremediğimiz nimetlerin farkına varmamıza yardımcı olmasıdır. Ayrıca hastalık ve musibetler de derece derecedir. Herkes kendinden daha kötü durumda olanı görünce haline şükreder.

Sonucu şifa olan acı birer ilaçtır

Her hastalık ve musibet bizim için acı bir ilaç gibidir. Bilelim veya bilmeyelim, dünyamıza ya da ahiretimize yönelik mutlaka bir veya birkaç hikmeti vardır. Yüce Allah, "Ne bilirsiniz belki hoşlanmadığınız bir şey sizin için hayır, hoşunuza giden bir şey de sizin için şerdir. Allah bilir, siz bilmezsiniz!" (Bakara, 216) buyurarak bu gerçeğe işaret eder. Bize düşen, "Hak şerleri hayr eyler; zannetme ki gayr eyler / Mevla görelim neyler; Neylerse güzel eyler" diyerek isyandan kaçınmak, tatlı neticeyi, musibet karlarının altında açacak sevimli bahar çiçeklerini beklemektir.

Daha büyük bir musibete perdedir

Meselâ humma gibi ateşli bazı hastalıklar vücutta bazı kimyevî reaksiyonlar oluşturup bazı zararlı maddelerin çözülüp atılması, ya da savunma sistemimizde görevli bazı antikorların imal edilmesi fonksiyonunu görür. Nitekim, humma hastalığına lanet eden bir kadına Peygamberimiz (sas), böyle yapmamasını, çünkü körüğün demirdeki pası giderdiği gibi, bu hastalığın da insanoğlunun hatalarını giderdiğini belirtmiştir. Yine, hadislerde bir günlük humma hastalığından gelen sıkıntının bir yıllık günaha kefaret olduğu ifade edilmiştir.

İlâhî birer ikazdır

Hastalık ve musibetlerin bir hikmeti de, birer ilâhî ikaz olması, insanı korkuyla uyandırması ve Allah'ın yoluna yöneltmesidir. Mümin, hastalığın hikmetini bildiği için ondan gerekli ders ve ibreti çıkarır. İnançsız kimse ise, niçin hastalandığını nasıl iyileştiğini ibretle düşünmez. Hadis, böylelerini sahibi tarafından niçin bağlandığını ve bağının niçin çözüldüğünü bilmeyen deveye benzetmiştir. Şu halde hastalık bizim için emin bir nasihatçi, merhametli bir mürşittir. Bu açıdan ona minnettar olmalıyız. Ancak çekilmesi zor bir hal aldığında sabır için Allah'a dua etmeliyiz.

FOTOĞRAF: AP

Gerçek ömrümüz, sadece içinde bulunduğumuz ândır

Birçok hastalığın temelinde psikolojik nedenler yatar. Yersiz korku ve endişeler sebep olur. Oysa, hastalıkların sebep ve hikmetleri düşünüldüğünde hastalığın o kadar da korkulacak, dehşete kapılacak bir şey olmadığı anlaşılır. Bunun yanı sıra ömrümüzü bulunduğumuz an bilmeliyiz. Günler öncesinden çektiğimiz acı ve sıkıntılara ileride yaşayacaklarımızı da katıp birlikte düşünerek yükümüzü artırmamalıyız. Bir dakika öncesinin bile elemi ile birlikte geçip gittiği, sevabını bıraktığını, bir dakika sonrasının ise henüz gelmediğini, gelmediği için de şimdiden düşünüp feryat etmenin anlamsız olduğunu düşünmeliyiz.

Kainat O'nun (cc) esmâ aynasıdır

Rabbimiz güzel isimlerine bizi değişik yönlerden ayna yapar. Bundan şikayet etmeye hakkımız yoktur. Açlık duygusu vererek ardından türlü rızklarla bizi besleyip; Rezzak ismini tanıttığı gibi, hastalık ve dert vererek ardından şifaya kavuşturup da, şafi ismine bizi ayna yapıyor. Eğer perde açılsa ve biz: hastalık ve musibetlerin hikmetlerini görebilsek, ürküp nefret ettiğimiz dertlerimizi sevecek ve bundan dolayı Rabbimize şükredeceğiz. Sonu ölüm de olsa, mü'min için korkulacak bir şey değildir. Hastalıktan korkulması, bazen ölümle sonuçlandığı içindir. Oysa, ölüm mü'min için asla korkulacak bir şey değildir. O bizim için bir anne rahmini andıran bu dünyadan ahiret alemine ikinci bir doğuştur. Hayat memuriyet ve askerliğinden bir terhis ve paydostur. Çalışmalarımızın ücretini almaya gidiştir. Milyonlarca akraba ve dostlarımıza kavuşmadır vs. Şu halde "Ucunda ölüm yok ya!" sözü yerine bütün bu manalarını düşünüp "Ucunda ölüm var ya" diyerek hastalığı adeta sevmeliyiz. Ölümün, asıl bizi hazırlıksız yakalamasından endişe etmeliyiz.

Sızlanmak ya da tevekkül

En büyük musibetler peygamberlere, sonra evliyalara sonra da diğer insanlara gelmiştir. Başta Hz. Eyyub olmak üzere bütün o salih insanlar, musibetlere ilâhî bir hediye gözüyle bakmışlardır. Bu mübarek nurlu kafileye katılabilmek için, onların gözüyle hastalık ve musibete bakmak, şikayet değil sabır, hatta şükretmek gerekir. Bazı hastalıklar, ölümle sonuçlandıklarında kişiye şehitlik derecesini bile kazandırır. Doğumdan, karın sancısından, boğulmak ve yanmaktan ve vebadan vefat etmek böyledir. Hastalığa karşı yakınmak, "Ne yaptım da bu başıma geldi" diye sızlanmak, Allah'ı kullara şikayet etmek, maddi hastalıktan daha büyük manevî bir hastalık ve musibettir. Kırılmış el ile dövüşmeye çalışmak gibidir. Hastalığı daha da artırır. "Bir musibet geldiğinde 'Biz Allah'ınız ve yine O'na döneceğiz"! (İnna lillahi ve innâ ileyhi râciûn) diyerek Allah'a teslim olmak en iyisidir.

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

Şifa Allah'tandır

Allah her derdin dermanını yaratmıştır. Yeryüzü büyük bir eczanedir. Bu ilaçları araştırıp bulmak, kullanıp istifade etmek Allah'ın emridir. Ancak bunda da insanlar için büyük bir imtihan söz konusudur. O da tesiri ilaçlardan beklemek, iyileştiğinde ilacın veya doktorun iyileştirdiğini söylemek insana imtihanı kaybettirir. Sıhhati veren Allah'tır. İlaçlar ve doktorlar sadece birer vasıtadır.

Hastalık dostlukları güçlendirir

Hastalık ve musibetler, başta anne ve babalar olmak üzere tüm gerçek dostlarımızın bize olan küllenmiş dostluk, şefkat ve yakınlığını canlandırır. Ziyaretimize koşturur. Etrafımızda pervane yapar. Bize olan sevgilerini yeniden yaşarız. Kucaklaşmaya, birbirinin imdadına koşmaya vesile olan hastalık ve musibet kendi acısını unutturur. Bu aynı zamanda etrafımızdaki insanlar için de bir test, bir sınav. Kara gün dostlarımızı ortaya çıkarır.. Yeni dostluklar kurmaya vesile olur. Onlara ne kadar ihtiyacımız olduğunu anlarız. Bencillikten kurtuluruz. Bütün bunlar manevî bir haz ve lezzet verirler.

Rahmet ve kurbiyete vesiledir

Allah, rahmet ve dostluğuyla her zaman hastaların yanındadır. Bu çok özel bir ilgi ve yakınlıktır. Bir hadiste belirtildiğine göre, Yüce Allah, "Ademoğlu, falan kulum hastalandı da sen yanına uğramadın. Eğer uğrasaydın, orada beni bulacaktın!" buyurur. Yine, "Ben gönlü kırıklarla beraberim!" buyurmuştur. Hastalık, musibet, gurbet ve kimsesizlik, diğer insanların şefkat ve merhametini, celp edip dostluklarını kazandırır da bütün merhametlileri yaratan, bütün annelerin yüreklerini şefkat ile parlatan, her bahar rahmet ve kereminin parıltılarıyla yeryüzünü büyük nimet sofrası haline getiren Merhametliler Merhametlisi'nin (cc) şefkat ve rahmetini celp etmez mi? Mademki O var ve bizi görüyor, bizim için her şey var. Asıl gurbette ve kimsesiz olan kimse, iman ve teslimiyetle O'na bağlanmayan veya buna önem vermeyendir.

Hastalıklar manevî derece kazandırır

Felç ve inme gibi hastalıklar insanı dünyadan iyice soğutur. Dünyanın fani ve geçici, insanın önemli görevleri bulunan misafir bir memur olduğunu fiilen gösterir. Böylelerini dünya artık boğamaz. Gözünü kapayamaz. Nefsin kötülüklerinden kurtulur. Kısa zamanda bu hastalık sayesinde büyük bir evliya gibi manevî yüksek bir dereceye çıkar. Hastalık kendisi için artık çok ucuz düşer. Bunun şartı iman, teslimiyet ve tevekküldür.

Yardımseverlere müjdeler vardır

Hastalıkların bir de evindeki hastalara bakanlara yönelik hikmetleri var. Anne ve babalar hiçbir karşılık beklemeden büyük bir fedakarlık ve özenle baktıkları hasta yavrularından dolayı çok büyük sevaplar kazanırlar. Hasta anne, baba ve akrabalara bakmak da aynı şekilde çok sevaplıdır. Bunun yanında onların dualarını alma, kırık gönüllerine merhem olma, onlara hizmet etme fırsatı verir. Bu da kişiye hem dünyada hem de ahirette saadeti kazandırır. Bu şekilde başta büyüklerine hizmet eden bir kişi yaşlandığı ya da hastalandığında evlat ve yakınlarından hizmet görür. Yaşlı; hasta ve kimsesizlere hizmet sadece yakınlarla sınırlı tutulmamalı, din kardeşliği yönüyle bütün bu durumdaki insanlara fedakârca, şefkat ve merhametle hizmet etmek Müslümanlığın gereğidir.

MUS'AB RUHLULARA İHTİYACIMIZ VAR

FOTOĞRAF: TURGUT ENGİN

Mekke'ye hicret edilmeden önce dini öğretecek bir öğretmen istenmişti. Efendimiz (sas) Mus'ab'ı gönderdi. O Medine'de insanlara Resulullah'tan duyduklarını anlattı.

■ ALİ DEMİREL

Dinimiz, Rabb'imiz tarafından teminat altına alınmıştır. O aslî duruluğunu kıyamete kadar devam ettirecektir. Çünkü bu mevzuda Cenab-ı Hakk'ın vaadi vardır. Ancak bu koruma ve muhafaza etme bizim dinimize sahip çıkmamız üzerine olacaktır. Rabb'imiz dinimize sahip çıkıp onu yaşamamızı adeta kendi koruma ve muhafazasına bir şart kılmıştır. Eğer dinimizin bize emrettiklerini yaşamazsak onun feyiz ve bereketinden mahrum kalırız. Sözün burasında bu hakikatin hakkını veren bir kametten bahsedelim: Mus'ab b. Umeyr. O, "medenilere galebe ikna iledir" prensibini kullanarak Kur'an'ın elmas mesajlarını anlatma işinin tam eriydi. Sahabi, Allah Rasulü'nden aldıkları mesajları sağa-sola ulaştırmak için adeta birbiriyle yarış yapıyordu. Belki bildikleri beş-on ayet, beş-on hadisti. Fakat onlar bildiklerini hem yaşıyor hem de bütün cihana yaymaya çalışıyorlardı. İşte Mus'ab ibni Umeyr'in Mekke'den kalkıp Medine'ye gidişi de bu gayenin gerçekleşmesi içindi. Yapayalnız gitmişti. Yanında başka hiç kimse yoktu. Medine'den gelip Allah Rasulü'ne biat eden Müslümanlar bir de kendilerine dini öğretecek bir öğretmen talebinde bulunmuşlar, Allah Rasulü de onlara Mus'ab b. Umeyr'i vermişti. Ve Mus'ab, hiç tanımadığı bu insanlarla Medine'ye gelmişti. Bir evde misafir olarak kalıyordu. Her gün yanına Medine'nin ileri gelenlerinden biri geliyor, Mus'ab da ona dini anlatıyordu.

Bir gün, Useyd b. Hudayr, diğer bir gün Sa'd b. Ubade, bir başka gün de Sa'd b. Muaz gelmiş ve Mus'ab'ı dinlemişti. Geldiklerinde ellerinde kılıç gelmişler, dönerken ise kalplerinde iman öyle dönmüşlerdi. Mus'ab, hışım içinde gelen bu istikbalin en büyük sahabilerine öyle güzel davranıyordu ki, en haşin insan bile onun bu yumuşak davranışlarına uzun süre dayanamıyordu. "Arkadaşım! Önce beni bir dinle, daha sonra istersen boynumu vur. Vallahi sana mukabele edecek değilim." diyordu. Bu kadar hayatı küçümseyen, bütün derdi ve davası insanlara hakikati anlatmak olan bir şahsiyet karşısında yavaş yavaş buzlar eriyor ve her geçen gün Mus'ab b. Umeyr'in etrafındaki hale genişliyordu.

Uhud sonrası yüzünü saklıyordu

Hz. Mus'ab'ın hayatı hep dini tebliğ etmekle geçti. Bir dönem geldi ki, dini tamamıyla ortadan kaldırmak isteyen insanlar bir ordu toplayıp Müslümanların üzerlerine yürümüşlerdi. Burada da Mus'ab'a düşen dinini korumaktı. İşte Uhud'da sahabi bu mükellefiyeti yerine getirmek için bir araya geldi. Aralarında Mus'ab da vardı. O gün elinde kılıç akşama kadar savaştı. Öyle savaştı ki, melekler dahi onu gıpta ile seyrediyorlardı. Bir ara Mus'ab yediği son kılıç darbesiyle yüzüstü yere düştü. Hemen bir melek onun suretine girdi ve Mus'ab'ın kavgasını o devam ettirdi. Akşam üzeri Allah Rasulü ona hitaben "Mus'ab!" diye seslenince melek, "Ben Mus'ab değilim Ya Rasulallah!" dedi. Mesele anlaşılmıştı. Mus'ab çoktan şehit düşmüştü. Biraz sonra Allah Rasulü ve bir grup sahabi, Mus'ab'ın naaşının yanındadır. Her iki kolu da omuzdan kopmuştur. Mus'ab'ın başını gövdeye bağlayan sadece deridir. Ve o sanki yüzünü bir yerden saklar gibidir.

Meselenin bundan sonrasını zayıf bir rivayet bize şöyle anlatır: Mus'ab'ın yüzünü niçin sakladığını ancak Allah Rasulü anlayabilmişti. Gözyaşları içinde sahabiye bu durumu şöyle anlatmıştı: "Biliyor musunuz Mus'ab niçin yüzünü sakladı? Birinci sebep şuydu: Kolu kanadı koptu. Artık Rasulullah'ı koruyamayacaktı. Ya bu esnada biri Allah Rasulü'ne saldırır da ben O'nun yardımına koşamazsam, diye düşündü ve yüzünü onun için sakladı. İkinci sebep ise, ben şu anda Rabb'imin huzuruna gidiyorum. Halbuki şu anda Rasulullah'ı korumam lazım. Ya Allah Rasulü'ne bir şey yaparlarsa ben Rabb'imin huzuruna hangi yüzle varırım, diye düşünüyor ve yüzünü Rabb'inden saklamaya çalışıyordu.."

İşte Rasul-ü Ekrem bunu söylerken, hakikat karşısında fedai ve alabildiğine hasbi bir ruhun düşüncelerine tercüman oluyordu. O gün bu ruhu taşıyan sadece Mus'ab değildi. Bütün sahabi aynı ruh ve şuuru taşıyordu. Onun içindir ki Allah dinini korudu, muhafaza etti. Bu koruma belli bir devreye kadar devam etti; daha sonra yer yer sarsıntılar oldu. Bu sarsıntı devirlerinde, dine sahip çıkılmadığı için Cenab-ı Hak, dinin yümün ve bereketini kesiverdi. Çünkü bu din ancak biz ona sahip çıktığımız ölçüde bizim dinimizdir. Biz sahip çıkmazsak, Allah o dinden bizi mahrum edecektir.

“Artık dönem değişti, modern bir çağdayız hanımlar da koku sürmeden sokağa çıksa olmaz” diyebilir miyiz? Efendimiz (sas), hanımların koku sürmesi konusunda ne buyuruyor?

■ **AHMED ŞAHİN**

Kadınlar kokuyu nerede ve ne zaman sürünebilir?

Hanım koku da sürünür, ziynet de takabilir, süslü de giyinebilir. Ama bütün bunları sadece nikâhlısı için yapar, beyine karşı gösterebilir. Beyinin dışındakilere böyle süslü, kokulu, ziynetli görünmesine hem sebep yoktur, hem de cevaz... Zira beyi dışındakilere de aynı şekilde süslü, kokulu bulunmak, onların dikkatini kendi üzerine çekip, zihinlerini kendisiyle meşgul etmek demektir. Halbuki hiçbir erkek; kendi hanımının, başkasının dikkatini çekip zihnini meşgul etmesini, bakışlarını üzerine toplamasını istemez. Nitekim haysiyetli bir hanım da beyinden başkasının kendisine bakıp, meşgul olmasını arzulayıp, memnun olmaz.

İşte bu bakımlardan evi içinde, beyine karşı koku sürünüp, ziynetlerini gösteren bir hanım, aynı şeyi yabancılara karşı izhar edemez; sokakta, çarşı pazarda aynı koku ve süsle gezip, yabancıların dikkatini çekecek giyim ve kuşamda olmayı tercih edemez.

Bazı hanımlar etrafa yayılacak derecede tesirli kokular sürünüyor, bakanların dikkatini çekecek durumda ziynetli giyinip, süslü geziyorlar. Bunun câiz olup olmadığı hususu da tartışılıyor, haramdır, değildir diyenler oluyor. Bu hususta sizin bilginiz nedir?

Peygamberimiz, Tirmizî’de kaydedilen bir hadisinde şöyle buyurmuşlardır:

- Geçtiği yerdeki insanları tesiri altına alacak kokuyla gezen kadın günah işlemiş sayılır! Demek ki, bir hanım, geçtiği yerdeki erkeklerin duyacağı tesirde bir kokuyla gezemez, çevredeki yabancıların hissedeceği parfümlerle dolaşamaz.

Kadının bu gibi şâibelerden uzak olmasını isteyen Peygamberimiz, diğer hadîslerinde de şöyle buyurmuşlardır:

- Bir kadın, kocasından başkası için koku sürünür, sokakta, pazarda bu kokuyla gezerse bu hali ona sadece cehennemi kazandırır, utanç verecek tavır olur.

Anlaşılan odur ki, şahsiyetini korumasını bilen, saadetini sadece kendi evinde arayan hanımefendi, bütün süs ve ziynetini sadece beyine karşı kullanacaktır. Beyi dışında hiçbir yabancıya karşı gösteriş ihtiyacı duymayacak, süslü püslü görünmeyi mahzurlu bilecektir.

Camiu's-Sağîr'deki bir hadîste bu hususta daha da açık hüküm vardır. Şöyle buyurulmaktadır:

- Tesirli kokular sürünüp de camiye giden kadın, bu kokusunu yıkayıp da tesirini yok etmedikçe (nafile) namazı kabul olmaz. Demek camiye giderken de olsa koku sürünüp gitmek kadın için câiz olmayan bir harekettir. Cami ile süründüğü koku birbiriyle bağdaşmayan iki zıt anlayışın ifadesi olur.

Kadın beyine süslü görünmek için beyazlayan saçını siyaha boyatamaz. Ama siyahın dışındaki boyaya boyatabilir. Nitekim birçok dindar hanım saçlarını kına ile renklendirir, varsa beyazını böyle boyamış olurlar. Kına ile boyamanın sünnet olduğunu ifade eden fıkıh kitapları, beyazı siyaha boyamanın da mekruh olduğunu bildirmekteler.

Nitekim beyaz saçın Müslüman'ın nuru olduğunu bildiren Efendimiz, kıyâmette o nurun aydınlığında mü'minin yol alacağını bildirmiş, bunu siyahla kaplamanın, yolu karanlığa gömeceğine işarette bulunmuştur.

Aynı hüküm erkek için de variddir. Beyazı siyah ile örtemez.

Başını erkek başı gibi tıraş ettirip, ensesi görünecek derecede saçlarını kısaltan kadına da Allah'ın lânet ettiğini haber veren Efendimiz, kadının utanmasının, en büyük hasleti olduğunu, utanan kadının yüzünde nurdan bir hayâ perdesinin bulunduğunu, utanmayanın ise bu hayâ perdesinin yırtıldığını, perdesiz duruma düştüğünü bildirmiştir.

Kadın, çevrede normal sayılıp dikkati çekmeyecek derecedeki ziynetlerini, yüzüğünü günlük hayatında takabilir. İhtiyaç hissederse bunlarla sokağa çıkabilir. Zira bunlar çevrede normal kabul edilen şeylerdir. Dikkat çekici seviyede değildir. Haset ve tahrike sebep olmaz.

Akıllı bir müslüman, geçici dünya hevesi için ahiretini heba etmeyen ve dinin emirlerini yerine getirmeye çalışan müslümandır.

Zaman Gazetesi 34194 Yenibosna/İstanbul

DR. CAN

dr.can@zaman.com.tr

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

7 oğul 7 gelin

C-İzmir
32 yaşında 2 çocuk annesiyim. 7 erkek evladı olan bir ailenin 4. gelini yani tam ortadaki gelinim. 4 katlı, 8 daireli tamamı kayınpederlere ait bir apartmanda daire kapılarımız açık olarak yaşıyoruz. 7 oğul, 7 gelin, 18 torun var. Bazı gelinler (benim gibi) elpençe divan dururken bazıları kayınvalideme yemek dahi yaptırabiliyor. Eşimin beni neredeyse morartacağı bir olay için en büyük kaynım eşini tebrik eder, bir küçüğü takdir eder, diğeri küser, daha küçüklerse farklı farklı tepkiler gösterir. Bazı dairelerde zikir, bazılarında şarkı, birinde de içki naraları duyulur. Apartmanda Türk, Kürt, Çerkez, Laz ve Boşnak kökenliler var. Bense yarı Arap'ım. Sünni, Alevi, Şafi, Hanefi, Caferi mezhep ve tarikatları mevcut. Milli maçların dışında, özellikle derbi maçlarda mutlaka tartışma çıkıyor. Can abi cevap vereceğini sanmam; ama en azından bize dua eder misin?

Dr. Can:
Kızım C. Mektubunu analiz etmek için bile derin bir matematik bilmek, sosyolojik kültüre sahip olmak, dinî ilimlerde ihtisas yapmak, tarihten anlamak, spor yorumcusu olmak ve psikolojiyle tanışmak gerek. Aslında tam bir "TÜRKİYE'MİN MOZAİK TABLO"sunu yansıtıyorsunuz. Sizin evde yetişen ve iyi kötü idare eden bir kişi ilerde Türkiye'yi idare etme konusunda çok tecrübeli demektir. Olayın avantajları bununla da bitmiyor.
1) Yedekleriyle birlikte FUTBOL TAKIMI kurabilir, yüksek transfer ücretleri alabilirsiniz.
2) Hıristiyan ve Musevilerin dışındakilerle cuma namazı kılabilir, etraftan gelen olacağı için lahmacun, ayran vs. de satabilirsiniz.
3) Sivil toplum örgütü, vakıf vs. kurar demokratik haklarınızı arayabilirsiniz.
4) Tıp, dişçilik, eczacılık ve veterinerlik bitirenlerle poliklinik; elektrik, elektronik mezunlarıyla bilgisayar hastanesi; hakim, savcı, avukat olanlarla hukuk bürosu; mekanikçilerle oto yetkili servisi açabilir hatta küçük çapta sanayi sitesi kurabilir, iktisatçılarla finansman ve borsa işlerini yürütebilirsiniz.
5) Eşlerinizden her hafta birer cumhuriyet altını isteyip 7 gelin gün düzenler gelin-kaynana maçında skoru lehinize çevirebilirsiniz.
6) Yemekhane, yatakhane, dershane, TV salonu, çamaşırhane, mescit ve banyo-hamam mekanlarını birleştirebilir, zaman, mekan, malzeme vs.den tasarruf edebilirsiniz. Tek gazete alıp sayfa sayfa okuyabilirsiniz, ama lütfen AİLEM dergisini her AİLE alsın. Zira o tek tek ve cilt cilt olarak muhteşem bir hazine sevgili C. kızım. Eşlerinizin kardeş olduğu halde farklı reaksiyon göstermesi çok normal. Bilirsin "sıra"ya kaynak yapan birisi için herkesin yorumu farklıdır.
Klasik yorum: "Sıraya geç kardeşim".
Neoklasik yorum: "Şeker kardeşim sıraya geçiver".
Realist tepki: "Sıra var".
Sürrealist tepki: "Sallandıracaksın ikisini Taksim'de".
Romantik tepki: "Beyefendi galiba sırayı göremediniz".
Modern tepki: "Efendim insanımız eğitimsiz. Halbuki Avrupa'da".
Postmodern tepki: "Sırana geç lan yaratık!"
Uzlaşmacı tepki: "Acelesi olmasa öne geçmezdi. Üzmeyin garibi".
Devrimci tepki: Altyapı sorunları çözülmeden halkımız sıraya geçmez. Devrim olunca herkes hizaya geçecek.
Kaderci tepki: İki dakika beklesek kıyamet mi kopar. Kısmetse hepimizin işi görülür.
Felsefeci septik tepki: Ön ve arka kavramları görecelidir. O tarafın ön olduğuna kim karar verdi? Öne geçtiğini zanneden aslında arkaya geçmiş olabilir.
Kantçı tepki: Efendim algılanmayan şeyler yok demektir. Bakmayın o tarafa, adam yok olur.
Kötümser varoluşçu: Herkes bir gün ölecek. Bekleyin. Bir gün ön sıraya geçen adam da ölecek.
İyimser varoluşçu tepki: Sıkmayın canınızı. Şu anın tadını çıkarın. Bakın hayattasınız ve birileri önünüzden geçebiliyor.
Hümanist tepki: İnsanlık bir bütündür. Birimiz hepimiz hepimiz birimiz için. Dolayısıyla birimiz öne geçince hepimiz öne geçmiş oluyoruz.

C. kızım. En iyisi o evin bahçesinde bir plato oluşturup "7 GELİN 7 OĞUL"u tekrar beyazperdeye uyarlamalısın. Ne diyeyim hayatınız FİLM gibi...

Allah her daim sizinle olsun...

DR. CAN

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

Geç oldu desinler geçmiş olsun demesinler

KRBY

Merhaba. Ben Sivas Cumhuriyet Üniversitesi İktisat Fakültesi Öğrencisiyim. Okulum uzadı. Bunu aileme bildirmekte sıkıntı çekiyorum. Maddi açıdan onları bir yıl daha külfete soktuğum için üzüntüdeyim. Bunu aileme nasıl açıklarım?

Dr. Can

Sevgili KRBY'im. Sen ailen için iyi ve hayırlı bir oğul, bir evlatsın. Bugüne dek seni doğurup besleyip, büyüttüler. Sen de okullarını başarıyla geçip, yüzüp kuyruğuna gelip son 1 yıla olayı getirmişsin. Elbette onlar bir an evvel senin başarıyla okulu bitirip, mesleğini eline almanı isterler. Ancak seni sevdiklerini tahmin ediyorum. Maalesef ülkemizde krizler, savaşlar, terör, depremler derken birçok hayırlı işlere muzır maniler çıkabiliyor ve gecikmeler olabiliyor. Şahsen benim evladım olsaydın, senden gelecek kötü bir haber yerine (Allah korusun) "okulum 1 yıl uzadı" haberi gelse, bin kere razı olurdum. Senin canın sağ olsun.

Sakın ülser, kanser olma. Sakın sakın depresyona girme. O zaman 1 yıl değil bir ömür kaybolur. Geç oldu desinler, geçmiş olsun demesinler KRBY'im.

Ama eğer ailen benim gibi düşünmüyor da kahır yapıyorlarsa, zaten üzülmene gerek yok. Demek sana olan sevgi ve güvenlerinde eksiklik var.

Önemli olan kayıplardan ders almaktır. Eğer geçen 1 dakikayı 60 saniyede koşarak geri getirebilirsen sen bir adam olursun KRBY'im. Üstelik yeryüzü ve üzerindekiler de senin olur. Hadi al bir Ailem dergisi, aç bu sayfayı ve oku anne-babana.. Bir tepki alırsan da bana yaz, atlayıp geleyim Sivas ellerine ve sazımı da yanımda getireyim.

Çocuğumu ben yetiştiriyorum!

*Her aile çocuğunu en iyi şekilde yetiştirmek ister. Doğumdan ergenliğe her yönü ile çocuk eğitimini ele alan" **Çocuğumu Ben Yetiştiriyorum**" seti tüm aileler için muhteşem bir eser...*

Dr. Senai Demirci

Çok şeyler söylüyorlar. Kafanız karışıyor, aklınız şaşıyor. **Bir uzmanın dediğini diğeri inkar ediyor.** "Bu işin bir kursu olsa!" diyorsunuz. **Neden, ne zaman bir uzmana başvuracağınızı bilmiyorsunuz.** "Yoksa, yanlış mı yapıyorum?" diye düşünüyorsunuz. **Çok geç kalmaktan korkuyorsunuz.** İçinizi kurt kemiriyor. **Yoksa çocuklarım elden gidiyor mu? diye düşünüyorsunuz.**

Her anne bir okul

Çocuğumu yetiştiriyorum

Çocuk ve bebek sağlığı

Anne beni dinle, Kılavuz değil

Oyun ve oyuncak dünyası

Ben bana verilenim

Çocuğumun, sorunlarım var

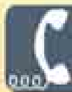

Takva yarışı; ibadetleri, iyi davranışları sevdirmek ve öğretmek için ailece hoş vakit geçirebileceğiniz eğitici bir oyun

Herkese psikologlarımız tarafından 1 yıl ücretsiz çocuk - aile eğitim danışmanlığı ve Takva yarışı oyun seti hediye!

7 yılda titizlikle hazırlanan çocuk eğitimine %100 katkı sağlayacak dev bir eser...
Tamamı renkli, resimli, Kuşe kağıt,
7 cilt, özel kutusunda, toplam 3042 sayfa

Çocuğumu ben yetiştiriyorum			
Peşinat	Vade	Taksit	Toplam
Yok	10	19 YTL	190YTL

Sipariş Hattı
24 saat sipariş verebilirsiniz
Tel:0212 621 71 70 / 0212 621 82 84

UÇURTMA YAYINLARI

Kampanyamıza katılabilmek için telefon numaralarımızı arayabilir veya web sitemizden sipariş verebilirsiniz. Siparişiniz elimize ulaştığında kitaplarınız talep halinde 1. taksit bedeli ödemeli olarak adresinize gönderilecektir. Aylık taksitler, göndereceğimiz posta çekleriyle ödenecektir.

www.ucurtmayayinlari.com